

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 10. czerwca 1908.

Treść: (№ 105 i 106.) 105. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Treffen do Johannisthal (Karmel). — 106. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906. i objaśnień do taryfy celnej.

105.

Dokument koncesyjny z dnia 23. maja 1908.,

na kolej lokalną z Treffen do Johannisthal
(Karmel).

Na podstawie Najwyższego upoważnienia udzielam w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej kolei dolnokraińskich w Wiedniu koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna, od stacyi Treffen kolei dolnokraińskich przez Neudegg i Nassenfuss do Johannisthal (Karmel), a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Budowa koncesyonowanej kolei ma być ukończona najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, a gotowa kolej oddana na użytek publiczny i utrzymywana w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi złożyć ma spółka na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Celem wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce także co do ewentualnej budowy tych kolei podjazdowych, których urządzenie rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczne.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winna spółka do

osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można o tyle odstąpić od zarządzeń dla bezpieczeństwa i przepisów co do ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne. W tej mierze stosowane będą osobne przepisy ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 15. grudnia 1881. łącznie; po upływie tego czasu gaśnie koncesya.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem rzezonego czasu, jeżeli nie dopełniono zobowiązań, określonych w § 2. co do ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 6.

Rząd ma prawo przekonywania się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i sumiennie, tudzież prawo zarządzenia, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei za pośrednictwem wydelegowanego przez siebie funkcjonariusza, a w szczególności nadzorować w sposób, jaki tylko za stosowny uzna, za pośrednictwem organów nadzorczych, które wydeleguje na koszt spółki, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami.

§ 7.

Zresztą uważać należy kolej lokalną Treffen—Johannisthal (Karmel) za istotną część składową przedsiębiorstwa kolejowego z Lublany do Straży z odgałęzieniem do Gottschee (koleje dolnokrajnskie), stanowiącego przedmiot Najwyższego doku-

mentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892; postanowienia §§ 7. do 10. łącznie, tudzież §§ 12. do 15. łącznie powołanego Najwyższego dokumentu koncesyjnego winny zatem być stosowane w przyszłości do wszystkich linii kolejowych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892. i niniejszego dokumentu koncesyjnego, z następującymi uzupełnieniami i zmianami:

A. W miejsce § 8. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., wstąpić mają postanowienia następujące:

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Pod względem zastosowania taryfy wojskowej do przewozu osób i rzeczy obowiązywać będą postanowienia, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych każdorazem są w mocy na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji a to nietylko na podróżach na koszt skarbu, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Spółka obowiązana jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871., o przewozie chorych i rannych, których na rachunek skarbu wojskowego przewozi się w pozycyi leżącej.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanych kolejach. Przepisy rzezonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, obowiązywać będą spółkę począwszy od chwili, w której urzędownie poda się je do jej wiadomości.

Spółka obowiązana jest uwzględniać przy obsadzaniu posad wysłużonych podoficerów wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

B. W miejsce postanowień § 12. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., które niniejszem uchyla się, obowiązywać mają następujące postanowienia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych kolei w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Celem oznaczenia ceny wykupna policzyć się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczyć się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Jeżeli wykupienie następuje w takim czasie, w którym ani co do linii głównych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., ani co do kolei, stanowiącej przedmiot niniejszego dokumentu koncesyjnego, nie zaistniał obowiązek opłaty podatku, natenczas aż do zgaśnięcia uwolnienia od podatku, które przysługiwało pierwszym liniom, średni dochód czysty owych pięciu lat, obliczony w myśl poprzedniego ustępu, stanowi rentę wykupna, uiścić się mającą bez opłaty podatku. Zarazem należy, z uwagi na okoliczność, iż wolność podatkowa linii głównych i kolei lokalnej Treffen—Johannisthal (Karmel), stanowiącej przedmiot niniejszego dokumentu koncesyjnego, kończy się w różnych okresach czasu, obliczyć na przyszłość rentę wykupna w ten sposób, iż za każdym razem oblicza się za czas, poczynszy od tego dnia, w którym linie główne, względnie kolej lokalna na końcu wymieniona wchodzi w obowiązek opłaty podatku, przypadający na nie podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej lat wciągniętych w obliczenie przecięcia i odciąga się go od dochodów z odnośnych lat, tak iż za czas po zgaśnięciu uwolnienia od podatków, służącego kolei lokalnej Treffen—Johannisthal (Karmel), wchodzącej na ostatku w obowiązek podatkowy, potrąca się z dochodów wszystkich linii przypadający na nie podatek wraz z dodatkami. Do pozostałej reszty dolicza się, ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma na przyszłość od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, dodatek w wysokości jednej dziesiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało w chwili, w której upłynęło czasowe uwolnienie od podatków dla linii głównych lub też także dla kolei lokalnej

Treffen—Johannisthal (Karmel), natenczas przy obliczaniu czystych dochodów rocznych uważać się będzie podatki i dodatki do podatków, tudzież inne daniny publiczne, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem za wydatki ruchu, podczas gdy co do dochodów kolei lokalnej Treffen—Johannisthal.(Karmel), wolnej ewentualnie jeszcze od podatku w chwili wykupna, stosuje się analogicznie postanowienia zawarte w poprzedzającym ustępie 2.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy dla odnośnych linii także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziesiątą tych czystych dochodów.

4. Przeciętny czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy spółce jako wynagrodzenie za wykupno kolei aż do upływu okresu koncesyjnego w ten sposób, iż przez pozostały czas trwania koncesyi wypłacać się będzie spółce kwoty potrzebne na zgodne z planem oprocentowanie i umorzenie pożyczek aż do zupełnego ich spłacenia w terminach ich zapadłości, ustalonych według planu, zaś dochód przeciętny, pozostały po potrąceniu tych kwot, płacić się będzie w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień ustępów 1. do 3., bez uwzględnienia dodatku, przewidzianego w ustępach 2. i 3., nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych i zabezpieczonych w księgach kolejowych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po pięć od sta kapitału akcyjnego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesyi, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupno kolei, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie kwoty potrzebne na zgodne z planem oprocentowanie i umorzenie pożyczek aż do zupełnego ich spłacenia, w terminach zapadłości, ustalonych według planu, zaś kwotę ryczałtową na kapitał akcyjny w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca

i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, iż może przejść w każdym czasie w miejsce spółki pożyczki, zaciągnięte dla zgromadzenia kapitału na koncesjonowane koleje w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, do zapłaty z własnych funduszków, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie wymienionego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciętnego.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent za kapitał akcyjny, należnych spółce w myśl postanowień powyższych punktów, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po pięć od sta na rok — licząc odsetki od odsetek — wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, któryby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. mieścił się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie takim, jaki wyniknie jako kurs średni z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia przepisanego pod l. 1. do 7., bez dalszej odpłaty, własność koncesjonowanych obecnie kolei, wolna od ciężarów względnie obciążona tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek, zaciągniętych za zezwoleniem państwa, tudzież jej używanie, a to ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, będące własnością spółki i jej przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby tych ostatnich nie użyto już stosownie do ich przeznaczenia za zezwoleniem rządu.

9. Postanowienie rządu, dotyczące się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego,

oznajmione będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta obejmować będzie następujące szczegóły :

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają również na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie tymczasowo obliczoną z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, przy oznaczeniu terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby począwszy od tej chwili nie zmieniono stanu majątku na szkodę państwa.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości przedmiotów majątkowych, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Spółka obowiązana jest postarać się o to, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątkowe, wymienione w deklaracyi wykupna.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo objąć nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencyi wymienione przedmioty majątkowe w fizyczne posiadanie.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej, i za wszelkie inne długi.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracyi wykupna (l. 9.),

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby w tym celu od niej wymagano.

C. Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie przedmiotów majątkowych, wymienionych w § 13., ustęp 1. Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 16. grudnia 1891., Dz. u. p. Nr. 9. z r. 1892., tudzież istniejących zapasów kasowych, kolei podjazdowych, stanowiących ewentualnie własność spółki i jej przedsiębiorstw pobocznych. Odsyłacz, zawarty w § 13., ustęp 1. powołanego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, a odnoszący się do § 12., l. 5. tegoż dokumentu, dotyczyć ma obecnie p. 8. powyższych zmienionych postanowień pod B.

Derschatta wlr.

106.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 5. czerwca 1908.,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22. i objaśnień do taryfy celnej.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., oraz objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 20., obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906., Dz. u. p. Nr. 115., uzupełniają się względnie zmienia się w sposób następujący:

I. Co do przepisu wykonawczego.

W załączniku A przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej (stopy tary) należy przy Nrze t. 80. w kolumnie „stopy tary“ wstawić w miejsce słów „miód w plastrach“ słowa: „miód staly“.

II. Co do objaśnień.

W uwagach do Nru 15. należy w miejsce słów: „w całości, nie pokrajane“ wstawić słowa: „w całości lub też pokrajane“.

Uwaga 1. do Nrów 267.—269. ma opiewać następująco:

1. Za kapelusze uważa się wszelkie nakrycia głowy dla mężczyzn, chłopców, kobiet i dziewcząt z jedwabiu, materji wszelkiego rodzaju (także z sparterie), filcu (filcu z wełny i włosów), słomy, łyka, sitowia, wiór i ich surogatów, traw, liści palmowych i takichże żyłek (panama), trzciny, trzciny na stolki, korzeni itp. innych plecionek roślinnych, także z lufah, hubki lub korku, dalej z papieru (także lakierowanej papy), kauczuku, tkanin impregnowanych kauczukiem itd., ze skóry, ceraty, muślinu woskowanego, kitajki woskowanej z wyjątkiem czepków (kapiszonów, czepków kąpielowych itd.) z przędz i innych materji, tudzież czapek, prawidłowo wykonanych a należących do towarów tkanych i pończoszkowych, bez względu na to, czy one służą do zwyczajnego użytku (kapelusze spacerowe, cylindry, kapelusze składane, czapki [z wyjątkiem fezów] itd.) lub do celów specjalnych (kapelusze uniformowe itd.).

Wyjęte są zatem od ekspedowania według tych numerów: nakrycia głowy z innych materjów, prócz poprzednio wymienionych n. p. hełmy straży ogniowej i inne hełmy z blachy, nakrycia głowy futrzane, dalej kapelusze dla koni, lalek itd., od których należy zawsze wymierzać cło według jakości materyału.

Szycia nie uwzględnia się przy kapeluszach.

Zobacz także uwagę 2. do Nru 346., ustęp 2.

W uwadze 2. do Nru 281. należy po odsyłaczu „Wachlarze słomiane, Nr. 271.“ zamieścić odsyłacz następujący:

Kapelusze z lufah, Nr. 267. c, 268. i 269.

W uwadze 2. do Nru 300., ustęp 2., należy przekreślić słowa: „Kapelusze z papieru (papy lakierowanej)“ a natomiast zamieścić w ustępie 3. tej samej uwagi przed słowami: „Denka kapeluszy...“ następujący odsyłacz:

Kapelusze z papieru (także z papy lakierowanej), Nr. 267. c, 268. lub 269.

Po ustępie 3. uwag do Nru 312. należy zamieścić następujący odsyłacz:

Kapelusze z kauczuku, Nr. 267. c, 268. i 269.

W ustępie 1., uwagi 1. do Nru 317. należy dodać w wierszu drugim po słowach: „wszystkie inne towary“ w nawiasie „(z wyjątkiem kapeluszy)“.

Jako ustęp ostatni uwagi 3. do Nru 317. należy zamieścić następujący odsyłacz:

Kapelusze z tkanin impregnowanych itp. kauczukiem, Nr. 267. c, 268. i 269.

Jako ustęp ostatni uwag do Nru 326. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze z ceraty, muślinu woskowanego, kitajki woskowanej, Nr. 267. c, 268. i 269.

W uwadze 3. do Nru 342., ustęp 1., należy przekreślić słowa „hełmy (dla wojska, straży ogniowej itd.)“.

Jako ustęp ostatni uwag 3 do Nru 342. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze (także hełmy dla wojska, straży ogniowej itd.) ze skóry, Nr. 267. c, 268. i 269.

Jako ustęp ostatni uwagi 2. do Nru 361. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze z hubki, Nr. 267. c, 268. i 269.

Między ustępem 1. i 2. uwagi 2. do Nru 366. należy zamieścić odsyłacz następuny:

Kapelusze (także hełmy) z korku, Nr. 267. c, 268. i 269.

W ustępie szóstym uwag do Nru 640. należy wstawić w wierszu trzecim przed słowami „inne towary . . . “ słowa: „Kapelusze (także hełmy) z hubki zob. uw. 1. do Nrów 267.—269“.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.

Ebenhoch wlr.